

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 2T/70/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614010123
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2014:8614010123.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd vo Svidníku, samosudcom Mgr. Ivom Maruščákom, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18. júna 2014, v trestnej veci takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

G. Ž. Y. V., nar. XX.XX.XXXX v Prešove, trvalé bydlisko E., E..
T. XXX/XX, prechodne bytom L. U. V.,
T. XX, nezamestnaný,

u z n á v a s a v i n n ý m, ž e

dňa 23.04.2013 asi o 02.30 hod. po vzájomnej dohode spoločným konaním spolu s už odsúdenými G. L., G. T. a U. L. vykonali krádež vlámaním do predajne potravín CBA na Ul. Sovietskych hrdinov vo Svidníku takým spôsobom, že teraz už odsúdený G. L. kameňom rozbil sklenenú výplň na dverách predajne a po vojdení dnu z tejto opakovane vynášal cigarety rôznych značiek a tieto odovzdával teraz už odsúdeným G. T. a U. L., ktorí vonku dávali pozor, následne do predajne vošli teraz už odsúdený G. L. a Michal Žec a z predajne odcudzili cigarety rôznych značiek, po čom sa do predajne opakovane vracal sám teraz už odsúdený G. L., odkiaľ odcudzil cigarety rôznych značiek, alkohol, čokolády, nealkoholické nápoje nezistených značiek a množstva, ako aj registračnú pokladňu, čím spoločnosti Komfos Prešov, s.r.o. Ľubotice bola krádežou spôsobená škoda vo výške 1 587,54 eura a rozbitím skla škoda vo výške 120 eur, ktorá však trvá pre Alianz - Slovenská poisťovňa, a.s., riaditeľstvo Košice, nakoľko táto uhradila škodu spoločnosti Komfos v plnej výške,

t e d a

spoločným konaním prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním,

č í m s p á c h a l

prečin krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona.

r o z h o d o l :

Podľa § 212 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. m/ Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona súd obvineného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému G. Ž. a odsúdeným G. T., G. L. a U. L. ukladá povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne spoločnosti Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Bratislava, IČO: 00 151 700 škodu v celkovej sume 1 707,54 eura.

o d ť o v o d n e n i e :

Prokurátor okresnej prokuratúry vo Svidníku podal dňa 24.09.2013 obžalobu na obvinených G. L., G. Ž., G. T. a U. L. pre skutky právne kvalifikované ako sčasti pokračujúci a sčasti opakujúci sa prečin krádeže sčasti formou spolupáchateľstva podľa § 20, 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona a iné.

Trestné konanie vedené proti obž. G. Ž. pre prečin krádeže podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona bolo postupom podľa § 21 ods. 1 Tr. poriadku vylúčené na samostatné konanie, nakoľko nebolo možné zabezpečiť jeho prítomnosť na úkonoch súdu v trestnom konaní a preto bol vydaný príkaz na zatknutie menovaného, avšak bezúspešne.

Preto súd postupom podľa § 360 Tr. poriadku rozhodol, že proti obžalovanému G. Ž. bude konať ako proti ušľému. Termín hlavného pojednávania zverejnený na vývesnej tabuli OS Svidník dňa 02.06.2014, dátum zvesenia 18.06.2014.

Na hlavnom pojednávaní bolo vykonané dokazovanie výsluchom svedka G. L. a čítaním svedeckých výpovedí G. T., D. L., G. H., C. D. Š., G. L. a D. C., taktiež čítaním listinných dôkazov Fotodokumentácia, zápisnica o previerke výpovede na mieste a list Allianz - Slovenská poisťovňa, pričom zistený skutkový stav totožný so skutkovým stavom v obžalobe.

Obžalovaný G. Ž. sa k skutku mu kladenému za vinu v celom rozsahu priznal a na svoju obranu nič podstatné neuviedol, svoje konanie riadne oľutoval.

Obžalovaného G. Ž. zo spáchania krádeže do potravín CBA na Ul. Sovietskych hrdinov vo Svidníku usvedčujú pôvodne spoluobžalovaní, teraz už odsúdení G. L., U. L., ako aj G. T., ktorí sa priamo spolupodieľali na tomto vlámaní, ako aj svedok Y. M., ktorému sa ku krádeži priznal.

Je pravdou, že najsamprv G. L. v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní vypovedal tak, že samotnú krádež vykonal len s G. Ž.com, až následne, potom, čo U. L. a G. Ž. priznali celú pravdu, aj on potvrdil, že krádež vykonal všetci spolu aj G. T., čo jednoznačne potvrdil aj svojím prehlásením na hlavnom pojednávaní o tom, že sa cíti byť vinným zo spáchania aj tohto skutku.

V podstate G. L. a U. L. zhodne vypovedali tak, že potom čo vyšli vonku od Y. M., vonku sa popíjal alkohol, boli tam Y. M., G. T., G. L., U. L., bez G. Ž.. Na to odišiel Y. M. a oni spoločne U. L., G. T. a G. L. odišli k tomu obchodu, koho to napadlo si presne nepamätali. Stalo sa to tak, že G. L. rozbil sklo na vchodových dverách do potravín CBA a U. L. s G. T. vonku dávali pozor. Potom čo tie dvere G. L. rozbil, vošiel do vnútra, vynášal vonku tovar a L. spoločne s T. ho od neho brali. Následne odtiaľ všetci traja, odišli smerom k pomníku, kde U. L. a G. T. ukradnuté veci priebežne ukrývali. Odcudzené veci najsamprv U. L. a G. T. dávali pod bundu a odnášali ich k pomníku. Potom čo odtiaľ odišli aj s odcudzenými vecami a išli chvíľu smerom na strojárske internáty, tak až tam sa stretli s G. Ž., ktorý im pomohol tie odcudzené veci naložiť do igelitového vreca, pričom U. L. zostal s G. T. v oblasti pomníka strážiť odcudzené veci a vtedy sa G. L. aj s G. Ž. do potravín ešte vrátili a odcudzili ešte ďalšie veci.

Totožne vypovedal aj svedok T. M., ktorému všetko podrobne popísal v to ráno po krádeži ešte okolo 5.00 hod. obžalovaný G. Ž., ktorý v tom čase uňho býval a mal v jeho byte trvalý pobyt.

Pri takto ustálenom skutkovom stave a s prihliadnutím na priznanie obžalovaného, súd má dôvodne za to, že obžalovanému ako trestne zodpovednému subjektu bolo nepochybne preukázané hore popísané protiprávne konanie, čím naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu „krádeže“ podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona.

Obžalovaný konal úmyselne a to formou priameho úmyslu, tak ako to predpokladá ustanovenie § 15 písm. a/ Tr. zákona, keďže vedel o protiprávnych následkoch svojho konania a chcel tieto následky dosiahnuť.

Spáchaním týchto prečinov, obžalovaný porušil záujem spoločnosti na ochrane vlastníckeho práva a samozrejme nie len jej neporušiteľnosti vecí, ale i jej použiteľnosti.

Súčasne vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých boli čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je závažnosť za vinu kladeného prečinu obžalovanému vyššia než nepatrná.

Pri určovaní druhu a výmery trestu uloženého obžalovanému sa súd riadil základnými zásadami uvedenými v ustanovení § 34 Tr. zákona a bral teda do úvahy konkrétne okolnosti spojené so spôsobom spáchania trestných činov a jeho následkami, zavinením, pohnútkou, poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, osobou páchatel'a, jeho pomermi a možnosťou jeho nápravy.

Pri posudzovaní povahy spáchaného trestného činu obžalovaným a to s prihliadnutím na druh a význam porušeného záujmu chráneného trestným zákonom, na konanie charakterizujúce objektívnu stránku prečinu a formu zavinenia, súd dospel k záveru, že v danom prípade ide o typovo závažnejšiu trestnú činnosť.

Obžalovaný predsa konal v snahe si zabezpečiť finančné prostriedky, nie len na základnú obživu, ale predovšetkým na zaobstaranie si alkoholických nápojov, pričom tak konal, zjavne v absolútnej ľahostajnosti voči vlastníckemu právu majiteľov vecí odcudzených.

Taktiež súd zisťoval poľahčujúce a priťažujúce okolnosti u obžalovaného. Súd zistil poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l/, Tr. zákona priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Súd zistil aj priťažujúcu okolnosť tak ako to predpokladá ustanovenie § 37 písm. m/Tr. zákona, bol už súdne trestaný.

Pri hodnotení osoby obžalovaného a jeho pomerov súd zistil, že obžalovaný je slobodný, bol prihlásený na trvalý pobyt v meste Svidník, u jeho občana T. M., keďže predtým bol chovancom Detského domova vo Svidníku. V súčasnosti však je bez riadneho trvalého pobytu a zdržiava sa na neznámom mieste. V súčasnosti nie je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, nie je poberateľom sociálnych dávok, ani ako zamestnanec, či samostatne zárobková osoba.

Obžalovaný už bol súdne trestaný za totožnú trestnú činnosť, ostatnýkrát rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 13.11.2013 č.k. 2T/117/2013 - 117, právoplatný 13.11.2013, (skutok spáchal 25.11.2012), ktorým bol uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže formou spolupáchatel'stva podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona a bol mu uložený súhrny trest odňatia slobody v trvaní na 6 (šesť) mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu na 18 (osemnásť) mesiacov, súčasne aj zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Svidník zo dňa 29.01.2013 č.k. 2T/163/ 12 - 83, (skutok spáchal 30.08.2012), ktorým bol uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) mesiacov so skúšobnou dobou na 1 (jeden) rok.

Z uvedeného je zrejmé, že viacčinný súbeh žalovanej trestnej činnosti obžalovaného s trestnými činmi obžalovaného za ktoré už bol uznaný vinným a bol mu uložený trest bol prerušený ostaným citovaným rozhodnutím Okresného súdu Svidník, sp.zn. 2T/117/2013, preto súd v predmetnej žalovanej veci ukladal trest samostatný.

Súd zisťoval aj okolnosti rozhodné pre posúdenie možnosti nápravy páchatel'a, bral do úvahy jeho doterajšie správanie, príčiny, ktoré viedli k spáchaniu trestného činu, prostredie v ktorom žije a či sa v minulosti už dopustil takého protiprávneho konania. Je zrejmé, že aj napriek už predtým uloženým trestom za protiprávne konanie, tieto nevedli k jeho náprave, čo svedčí o jeho zjavne neúctivom postoji k základným pravidlám správania sa v spoločnosti, preto súd hodnotí prognózu možnej nápravy páchatel'a negatívne, súčasne poukazuje aj na jeho zjavne neúctivý a ľahostajný postoj voči vlastníckemu právu

poškodených, je nezamestnaný, bez trvalého bydliska, preto v danom prípade je nevyhnutné naňho pôsobiť trestom odňatia slobody spojeného z jeho výkonom.

Preto v prípade obžalovaného súd má za to, že k dosiahnutiu účelu trestu predpokladaného trestným zákonom, v jeho prípade je treba uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Vzhľadom na zistené skutočnosti sa súd domnieva, že dĺžka uloženého trestu je dostačujúca na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatela.

Čo sa týka výmery trestu, súd uložil trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov. Tento trest súd uložil v dolnej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby, ktorá je v tomto prípade až 2 (dva) roky.

Nakoľko obžalovaný nebol pred spáchaním tohto skutku vo výkone trestu odňatia slobody pre iný úmyselný trestný čin, súd podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona ho na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súd taktiež rozhodol aj nároku poškodených, tak ako je to zrejmé z výroku rozsudku.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.
spoločným konaním prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.